MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

DEPARTAMENT POLITYCZNO-EKONOMICZNY

WYDZIAŁ PRASOWY

Nr. 41

Warszawa dn. 11 stycznia 1928 r.

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

PRZEGLĄD PRASY ZSRR I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Nr. 41 Warszawa dn. 11 stycznia 28 r.

---

2. ŻYCIE PARTYJNE.

REPRESJE PRZECIWKO OPOZYCJI

"SIEGODNIA" z dn. 9/I /Ryga, pismo demokratyczne/ donosi, że władze sowieckie zorganizowały jakoby obóz koncentracyjny dla członków opozycji. Aresztowanie opozycjonistów i osadzanie ich w tym obozie przeprowadzane będzie bez ogłoszenia wiadomości o tem w prasie sowieckiej.

STOSUNKI W PARTJI A ODROCZENIE WYBORÓW

IBIDEM donosi, że zjazd sowietów ZSRR, który miał się odbyć na wiosnę r.b. przeniesiony został na jesień. Nastąpiło to wskutek przemęczenia działaczów partyjnych, którzy byli ostatnio pochłonięci przez walkę z opozycją.

PRZEMIANOWANIE TORPEDOWCA

IBIDEM donosi, że torpedowiec marynarki sowieckiej "Trocki" otrzymał nową nazwę "Krasnyj Azerbajdżan".

WIĘKSZOŚĆ PARTYJNA PRZECIWKO "OPOZYCJI ROBOTNICZEJ"

"ZWIEZDA" z dn. 30/12 /Dniepropietrowsk/ ogłasza obszerny artykuł wstępny, zwrócony przeciwko t.zw. "opozycji robotniczej", czyli grupie opozycyjnej p.Szlapnikowa. Pismo oświadcza, że rewelacje byłego członka opozycji "trockistów" Piotrowa, poczynione przez niego po przyniesieniu skruchy na zebraniu "aktywu" dniepropietrowskiej organizacji partyjnej, stwierdziły udział zwolenników "opozycji robotniczej" w akcji opozycji "trockistów". Wyszło na jaw, iż w ciągu wszystkich ostatnich lat zwolennicy p.Szlapnikowa, którzy zrzekli się rzekomo swych poglądów opozycyjnych i popierali politykę C.K. partji, w rzeczywistości posiadali odrębną tajną organizację i usiłowali wykorzystać dla swych celów wszystkie trudności w życiu państwa i partji. Pismo przypomina, że p.Szlapnikow i jego zwolennicy hołdowali przed X zjazdem partji poglądom anarchistyczno-syndykalistycznym. Poglądy te zostały surowo potępione przez Lenina, który oświadczył, że hołdowanie tym poglądom nie może być łączone z pozostawaniem w szeregach partji. "Szlapnikowowcy" zrzekli się wówczas swych poglądów, pozostali w partji, lecz usiłowali wykorzystać każdą okazję dla ponownego propagowania swego "odchylenia" od teorji partyjnej. Przed XV zjazdem partji ogłosił p.Szlapnikow artykuł, w którym dowodził, że w swoim czasie prawda była po jego stronie, nie zaś po stronie Lenina. Obecnie nadszedł czas, kiedy partja musi wyrwać ze swego środowiska wraz z korzeniami tą dwulicową grupę. W ustępie końcowym artykułu nawołuje pismo do bezwzględnej likwidacji opozycji "szlapnikowowców".

REPRESJE W STOSUNKU DO PRZYWÓDCÓW OPOZYCJI

"RUL" z dn. 11/I /Berlin, pismo demokratyczne/ potwierdza podane przez prasę niemiecką pogłoski o zesłaniu przywódców opozycji "trockistów" do Rosji wschodniej. Wśród zesłanych znajdować się ma znany opozycjonista Praczkowski. P.p.Trocki i Zinowjew zesłani być mają do Czyty. Wszyscy wydaleni z Moskwy opozycjoniści znajdują się chwilowo w areszcie domowym.

5. ŻYCIE GOSPODARCZE.

7-GODZINNY DZIEŃ PRACY W ZSRR

"EKONOMICZESKOJE OBOZRENJE" xxdax /dodatek miesięczny do pisma "Ekonomiczeskaja Żizń"/ ogłasza artykuł p Bieleńkija w sprawie 7-godzinnego dnia pracy w przemyśle sowieckim. Autor artykułu twierdzi, że ogłoszenie wprowadzenia 7-godzinnego dnia pracy w przemyśle sowieckim przez C.K.W. sowietów ZSRR z okazji 10-tej rocznicy rewolucji październikowej w ZSRR jest faktem o wielkiej doniosłości historycznej, przekraczającej ramy życia sowieckiego. Ogłoszenie to, jako największy akt rewolucyjny, będzie posiadało znaczenie dla międzynarodowej klasy robotniczej i stworzy nowe hasło dla walki tej klasy przeciwko kapitalistom w państwach kapitalistycznych. Zdaniem autora artykułu, wprowadzenie 7-godzinnego dnia pracy w ZSRR podkreśla różnicę pomiędzy systemem sowieckim a systemem kapitalistycznym. Wprowadzenie to wskazuje klasie robotniczej państw kapitalistycznych, iż kwestja skrócenia dnia roboczego nie może być rozstrzygnięta w ramach gospodarki kapitalistycznej oraz że tylko dyktatura klasy robotniczej w państwie sowieckim daje możność rzeczywistego wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy w ciągu pierwszych 10 lat rewolucji i ogłoszenia 7-godzinnego dnia roboczego na początku jej 11 roku. W dalszym ciągu artykułu polemizuje p.Bieleńskij z prasą burżuazyjną i socjalistyczną, która wskazała na nieziszczalność decyzji o wprowadzeniu 7-godzinnego dnia pracy w przemyśle sowieckim. Cofając się do dziejów wprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy w przemyśle sowieckim, zaprzecza autor artykułu tym twierdzeniom, oświadczając, iż wbrew wrogim przepowiedniom rząd sowiecki osiągnął całkowitej stabilizacji 8-godzinnego dnia pracy, jako jednego z warunków pracy robotniczej w państwie sowieckim oraz zwalczał skutecznie wszystkie objawy dążności do przedłużenia dnia pracy. Akcja ta przeprowadzana była równolegle z akcją na korzyść podwyższenia płacy zarobkowej robotników rosyjskich, która osiągnąć miała w końcu roku 1927 120% realnych zarobków robotników rosyjskich przed wojną, oraz z walką o zwiększenie wydajności pracy w przemyśle sowieckim. P.Bieleńkij oświadcza, że w państwie sowieckim wprowadzenie 7-godzinnego dnia pracy da się całkowicie osiagnąć, będąc czynnikiem rozwoju i polepszenia organizacji przemysłu sowieckiego oraz bodźcem do zwiększenia wydajności pracy robotniczej. Prasa burżuazyjna i socjalistyczna, zaprzeczając możliwości tej, kierowana jest wyłącznie przez nienawiść do państwa sowieckiego. Skrócenie zaś dnia pracy w ZSRR zwiększy zainteresowanie się robotników sowieckich życiem politycznym i społecznym i podniesie poziom kulturalny klasy robotniczej. Dalszy ciąg artykułu zawiera polemikę przeciwko twierdzeniom pisma emigracyjnego "Socjalisticzeskij Wiestnik" w sprawie powyższej.

FABRYKA SZTUCZNYCH PEREŁ

"SOWETSKIJ JUG" z d.n. 30/12 /Rostów nad Donem/ donosi, że w Peterhofie otwarta została pierwsza w ZSRR fabryka sztucznych pereł. Cena sprzedażna sznura tych pereł wynosić będzie 2 ruble sowieckie. Sztuczne perły importowane sprzedawano dotychczas po cenie 40 rubli za sznurek.

8. SPRAWY KOSCIELNE.

ORĘDZIE METROPOLITY ANTONJUSZA

"NOWOJE WREMIA" z dn. 7/I /Białogród, pismo monarchistyczne zwolenników w.ks. Mikołaja Mikołajewicza/ ogłasza orędzie prezesa synodu biskupów rosyjskiej cerkwi prawosławnej na emigracji metropolity Antonjsza z okazji święta Bożego Narodzenia według kalendarza prawosławnego. W orędziu tem nawołuje metropolita Antonjusz emigrację rosyjską do szczerego wyjawiania swych uczuć religijnych, których naród rosyjski w ZSRR wyjawiać nie jest w stanie wskutek istnienia władzy komunistycznej, oraz do niesienia pomocy ludności Rosji sowieckiej.

9. STOSUNEK EMIGRACJI DO ZSRR.

STOSUNEK UGRUPOWAN EMIGRACYJNYCH DO ZAGADNIENIA WALKI Z RZADEM KOMUNISTYCZNYM

"POSLEDNIJA NOWOSTI" z dn. 5/I /Paryż, pismo demokratyczne pod redakcją p.Milukowa/ omawia w artykule wstępnym na podstawie toczącej się na łamach prasy emigracyjnej polemiki zagadnienie stosunku emigracji rosyjskiej do walki z rządem komunistycznym w ZSRR. Pismo zaznacza, iż dawniej partje lewicowe posuwały się w swej walce przeciwko rzędowi carskiemu do uznania konieczności klęsk zewnętrznych Rosji dla zwycięstwa rewolucji, obecnie zaś partje prawicowe i monarchistyczne idą w tym samym kierunku i gotowe są włączyć klęskę zewnętrzną Rosji sowieckiej do swego programu, pod warunkiem, żeby klęska ta doprowadziła do obalenia władzy komunistycznej w Rosji. Ze swego punktu widzenia potępia pismo p.Milukowa tego rodzaju taktykę emigracji monarchistycznej i stwierdzając, iż publicyści monarchistyczni nie mają odwagi otwarcie przedstawić to zagadnienie przed swymi czytelnikami żąda, aby "Wozrożdenje", pismo p.Gukasowa, dało niewymijającą odpowiedź na pytania, postawione mu przez pismo p.Kiereńskiego "Dni" w sprawie stosunku emigracji monarchistycznej do ewentualnych konfliktów zbrojnych pomiędzy ZSRR a światem zewnętrznym.

"BRATSTWO RUSSKOJ PRAWDY"

W rosyjskiej prasie emigracyjnej toczy się ostatnio polemika nad kwestją charakteru tajnej organizacji przeciwsowieckiej "Bratstwo Russkoj Prawdy". Polemika ta została w swoim czasie poruszona przez znanego pisarza p.Amfiteatrowa, który ogłosił w swych artykułach w piśmie "Wozrożdenje" szereg pochlebnych dla "Bratstwo Russkoj Prawdy" wiadomości o udziale tej organizacji w czynnej walce przeciwko władzy komunistycznej na terytorjum ZSRR. Przeciwko wywodom p.Amfiteatrowa wystąpiło pismo p.Struwego "Rossija", które oświadczyło, że "Bratstwo Russkoj Prawdy" nie jest organizacją, która może się cieszyć zaufaniem emigracji rosyjskiej. "Wozrożdenje" wzięło jednak "Bratstwo Russkoj Prawdy" oraz swego współpracownika p.Amfiteatrowa w obronę, ogłaszając nadal pochlebne dla "Bratstwa" artykuły. Podczas tej polemiki poruszona została kwestja stosunku znanej działaczki monarchistycznej p.Marji Zacharczenko-Szulc, zabitej w roku 1927 na terytorjum sowieckiem po nieudałej próbie dokonania zamachu dynamitowego na gmach GPU w Moskwie do